

ОШ „Милош Црњански” Српски Итебеј

Награђени рад на Литерарном конкурс

27. 1. 2024. године

ЈЕР ТО ДЕТЕ БЕШЕ РАСТКО, СИН НЕМАЊИН, СВЕТИ САВА

Било је то доста давно, када су краљ Стефан Немања и краљица Ана пожелели још једно дете, које ће унети радост и срећу у њихову породицу.

Једнога дана на двор је стигла радосна вест: „Ана је затруднела”. То је била чудесна вест. Сви су славили. Касније, и рођење малог принца славило се на двору неколико дана. Чим је дошао на свет, његови родитељи су одлучили да га назову Растко. Име су му дали по храсту, да би био здрав и јак. Немања је тог дана донео још једну одлуку. „Када мој најмлађи син стаса, постаће мој наследник”, рекао је он.

Време је летело и Растко је растао попут храста. Дечак је био леп. Имао је смеђе крупне очи и смеђу косу. Из дана у дан, био је све мудрији. Сваког дана се дуго молио Богу и читао црквене књиге. Заједно са њим расла је и жеља да посвети цео свој живот Богу и постане часни монах. Родитељи су га волели и желели су да он влада да би им био ближе. Желели су да њихов Растко буде са њима да би увек гледали тај сјај у његовим очима, тај блистави осмех. Стефан Немања је одлучио да почне да га припрема да једног дана заузме престо. Отац га је обучавао борилачким вештинама, како се рукује мачем, како се преговара, како се води војска у рату. Растка то није занимало јер он то није желео. Слободно време, кад се није молио и читао, проводио је дружећи се са децом на двору. Помогао је свима који су били у невољи и био би неизмерно срећан и задовољан када би то радио. То је много више волео, него да буде на баловима који су се тада редовно одржавали на двору. Већ стасалог младића планирали су да ожене. Једном су Растка за доручком питали шта мисли о руској кнегињи Наташи. „Мислим да је прелепа”, одговорио је Растко. Заиста, кнегиња је била прелепа. Његови родитељи су помислили да ће пристати да се ожени. Али, Растко је имао сасвим друге планове. Желео је да оде у манастир, да се посвети Богу, да живот проведе као монах и да води испоснички живот.

Приликом једне посете монаха са Свете Горе, Растко се са њима договорио да побегне, што су и учинили. Пут је био дуг и напоран, али је Растко био истрајан у својим одлукама. Растков отац је, сазнавши да га нема, послао своје војнике да га траже, али безуспешно. Када је потера стигла, Растко се већ замонашио и добио духовно име Сава.

Обучен у црну монашку одећу, која му је савршено стајала, изашао је пред војнике, потеру коју је његов отац послао, и рекао да је ово била његова жеља и да је одлучио да свој живот проведе у манастиру. Чувши за ову вест, сви су били тужни. Његови родитељи, схвативши да је Растко изабрао прави пут, помирили су се са

његовом одлуком, иако су и даље били тужни. Растко је остварио животни сан. Бог му је помогао. Постао је монах, а касније и светац - Свети Сава. Никада није престао да буде племенит и да чини добра дела. Ишао је светом и учио људе да се моле Богу. Подизао је школе и цркве. Помагао је и лечио људе својим саветима и просвећивао их. Сви су га волели и веровали му.

Свети Сава се и данас слави као школска слава у свим школама. И не само у школама, него и у свим кућама.

Сара Пунгул V-2